

Zeeslagroom

Het blijft een bijzonder schouwspel: die reusachtige dotten slagroom die op de Oosterschelde drijven. Het is mei-schuim, veroorzaakt door bloeiende schuimalgjes. Terwijl ik er met mijn peddel onhoorbaar doorheen klief, voel ik me een bevoorrecht mens. Het is een vreemde ervaring, want dat mei-schuim voelt echt zacht. Zo tussen het schuim en de droogvallende banken door varend, krijg ik een flashback naar de tijd dat ik door Canada en Nieuw Zeeland zwierf, waar ik op zoek was naar onbewoonde plekken (althans door mensen) in de natuur. Die drang heb ik altijd gehad en misschien ligt het wel in ieder mens verscholen. Onbewoonde plekken geven je dat echte wildernis-gevoel. Ik krijg er een groots en vrij gevoel van.

Dat gevoel kun je op sommige plekken in Zeeland ook ervaren.

Op de Zeeuwse wateren bijvoorbeeld. Hier heb ik ook dat gevoel van vrijheid. De zandbanken zijn de onbewoonde eilandjes die elke dag weer kopje onder gaan. Het zijn plekken waar je te voet onmogelijk kan komen, laat staan met de fiets of de auto, maar de kajak brengt je er wel, de Zeeuwse wildernis in. Toch gaat het niet vanzelf. Je moet er wat voor dóen.

Je moet er ook wat voor kúnnen: de zee kennen, het weer, de golven, de wind, de gevaren, je kajak én jezelf. 'Ik ben een bevoorrecht mens', denk ik vaak. 'Dat ik die wildernis gewoon thuis kan bezoeken met mijn bootje.' Mijn gedachten worden aangenaam onder-

door Guido Krijger

broken door een verrukte uitroep van één van mijn medevaarders: 'bruinvis!'

We zien wel vijf van deze prachtige zeebewoners en als slagroom op het toetje worden we door twee spelende zeehonden de weg terug gewezen. En dit alles zomaar in de Zeeuwse wildernis.

Wil je ook een keer mee met Guido en de Zeeuwse natuur ervaren? Deze zomer kun je mee met diverse zeejaktochten op de Oosterschelde en de Noordzee. Kijk voor de kalender op www.outdoorinspiration.nl/kalender_outdoor.php

